

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1 ***Titlul proiectului de act normativ***

Proiect de LEGE
privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului privind asigurarea unei contribuții
suplimentare a României la nivelul Organizației Internaționale de Poliție Criminală –
INTERPOL prin detașarea ofițerilor de poliție

Secțiunea a 2-a ***Motivul emiterii proiectului de act normativ***

1	Descrierea situației actuale	Cu cei 190 de membri, Organizația Internațională de Poliție Criminală (Interpol) a devenit instrumentul cheie în lupta împotriva crimei organizate internaționale. Interpolul, care a intensificat legăturile de acțiune cu Europol-ul, intenționează să treacă dincolo de simpla urmărire a răufăcătorilor, dezvoltând baze de date referitoare la furturile de mașini, impresiuni digitale, bani și cărți de credit false. INTERPOL este un intermediar în colaborarea practică a poliției criminale din diferite țări și activează ca un centru mondial unic de elaborare a unei strategii și tactici polițienești comune de combatere a criminalității internaționale. România este membru fondator al Organizației (Congresul de la Monaco – 1923) însă, datorită celui de al doilea Război Mondial s-a reafiliat organizației în 1973, ca urmare a Hotărârii Consiliului de Miniștri nr. S/3523 din 21 noiembrie 1972. La 10 ianuarie 1973 este înființat la nivelul Poliției Române Biroul Central Național INTERPOL, structură ce asigură comunicarea și schimbul de date și informații operative cu Polițiile Naționale de pe teritoriul celorlalte state membre ale Organizației.
----------	---	---

Prin Ordonanța Guvernului nr.41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, cu modificările și completările ulterioare, s-a aprobat lista organizațiilor internaționale interguvernamentale la care România este parte și pentru care se vor achita cotizații anuale, conform baremurilor stabilite de fiecare organizație (Anexa 1), în cuprinsul căreia este inclus Interpol, și s-a autorizat Ministerul Finanțelor Publice să repartizeze fondurile prevăzute în legea bugetului de stat pentru plata cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale (Anexa 2).

În prezent, contribuția României la această organizație internațională este conturată în plata unei cotizații anuale, al cărui quantum este de 31.420 euro.

Scopurile O.I.P.C.-INTERPOL, așa cum sunt menționate în articolul 2 din Statutul organizației (Constituția Interpol), sunt:

- asigurarea și dezvoltarea asistenței reciproce cât mai largi a tuturor autorităților de poliție criminală în limitele legislației existente în diferite țări și în spiritul Declarației universale a drepturilor omului;
- stabilirea și dezvoltarea tuturor instituțiilor capabile să contribuie în mod eficace la prevenirea și reprimarea infracțiunilor de drept comun.

Limitele acțiunii Interpolului sunt fixate în articolul 3 din statut, conform căruia: „orice activitate sau intervenție în probleme sau cazuri care prezintă un caracter politic, militar, religios sau rasial este riguros interzisă organizației”.

Principiile directoare ale cooperării polițienești internaționale sunt:

- respectul suveranității naționale;
- reprimarea infracțiunilor de drept comun;
- universalitatea cooperării, în sensul că fiecare stat membru poate coopera cu oricare altul;
- egalitatea de tratament a tuturor statelor membre, indiferent de quantumul cotizației plătite;
- caracterul extensiv al cooperării, în sensul că aceasta este deschisă tuturor autorităților naționale cu misiuni de luptă împotriva criminalității;
- suplețea cooperării, respectiv evitarea oricărui formalism excesiv care ar împiedica asupra operativității și eficacității colaborării polițienești internaționale.

	Organele de conducere ale O.I.P.C.-INTERPOL sunt organe deliberative (Adunarea generală și Comitetul executiv) și organisme executive. Adunarea Generală este organul politic suprem al organizației, formată din delegațiile statelor membre, și își ține sesiunile o dată pe an. Comitetul executiv este compus din 13 personalități alese de Adunarea generală, având în componență Președintele organizației, ales pe 4 ani, trei vicepreședinți și nouă delegați, aleși pe trei ani, și are trei întâlniri anual. În prezent, organizația INTERPOL este condusă de șeful poliției singaporeze, domnul Kho Boon Hui, ales în 2009. Secretariatul General este organul executiv permanent, fiind condus de Secretarul general, ales pe 5 ani și cu posibilitatea reînnoirii mandatului. În prezent, Secretar general este reprezentantul poliției americane în persoana domnului Ronald K. Noble, care a fost ales în anul 2000 și reconfirmat în 2005 și 2010. Birourile Central Naționale Interpol constituie punctele de sprijin naționale al cooperării polițienești internaționale. Create în fiecare stat membru, acestea sunt formate din funcționari naționali care acționează întotdeauna în cadrul juridic oferit de legislația națională. Rolul lor este de a depăși obstacolele pe care le întâmpina cooperarea internațională din cauza diferenței de structuri între polițiile naționale, barierelor lingvistice și diferențelor de sistem judiciar al țărilor membre. În vederea pregătirii re-aderării României la organizație, la 10.01.1973 s-a creat Biroul Național Interpol, desemnat ca Birou Central Național Interpol, reprezentând interesele cooperării polițienești române în cadrul acesteia. Atribuțiile Biroului Național Interpol București pot fi rezumate astfel: - asigură schimbul de informații cu caracter polițienesc referitoare la activitatea infractorilor de drept comun care acționează pe plan internațional (date de identitate, semnalmente, fotografii, impresiuni digitale, moduri de operare, mijloace de transport utilizate), precum și de alte date necesare identificării acestora și probării activității lor infracționale; - asigură, în cooperare cu organele competente din Ministerul Public și din Ministerul Justiției, punerea în urmărire internațională, în vederea arestării și extrădării/predării către țara noastră, a persoanelor care se sustrag unor mandate de arestare preventivă sau de executare a unor pedepse, și despre care există informații că se află în străinătate; - coordonează, în cooperare cu unitățile centrale ale
--	--

Inspectoratului General al Poliției Române, Ministerul Public și Ministerul Justiției, activitățile operative în vederea identificării și arestării infractorilor de drept comun, intrați în țara noastră, care fac obiectul unor mandate de arestare preventivă sau de executare a unor pedepse privative de libertate, difuzate de Secretariatul General Interpol sau de alte Birouri Centrale Naționale;

- asigură informarea operativă și cu caracter de continuitate a unităților centrale și județene de poliție cu privire la persoanele, modurile de operare și mijloacele de transport folosite în traficul internațional ilicit de droguri, monedă falsă, vehicule furate, precum și în comiterea altor fapte infracționale grave, pentru luarea măsurilor legale de prevenire și reprimare a acestora;

- informează unitățile de poliție cu privire la modurile de operare ale infractorilor internaționali, mijloacele și metodele eficiente și cu caracter de noutate, folosite de alte poliții pentru prevenirea și combaterea fenomenului criminalității;

- asigură, în cooperare cu Birourile Centrale Naționale Interpol din țările respective, cu unitățile centrale din Ministerul Administrației și Internelor și din Inspectoratul General al Poliției Române sau cu inspectoratele județene, realizarea activităților operative și logistice, pentru preluarea și escortarea, din străinătate, a persoanelor extrădate către România etc.

Activitatea desfășurată în ultimii ani la nivelul Poliției Române și nu numai este caracterizată printr-o creștere substanțială a indicatorilor în ceea ce privește fluxul informațional operativ, ceea ce demonstrează angajarea deplină a Ministerului Administrației și Internelor în combaterea fenomenului infracțional transfrontalier. Menționăm în acest sens că schimbul de mesaje referitor la infracțiunile săvârșite de cetățenii români în străinătate a crescut în mod considerabil, astfel s-a ajuns în anul 2010 dar și în 2011 la peste 200.000 mesaje operative cu parteneri străini atât prin intermediul Interpol, cât și prin celelalte canale de cooperare polițienească internațională, față de peste 110.000 în 2009. Dintre acestea peste 50% au avut loc prin intermediul INTERPOL.

INTERPOL-ul reunește statele membre prin intermediul Birourilor Centrale Naționale și al reprezentanților acestora care își desfășoară activitatea la sediul Organizației (Lyon), în vederea asigurării, menținerii și dezvoltării serviciilor pe care OIPC Interpol le pune la dispoziția statelor membre. Astfel, OIPC INTERPOL reunește la sediul organizației atât personal propriu cât și ofițeri de poliție detașați de către Statele Membre ale Organizației.

	INTERPOL asigură patru servicii esențiale: 1. Un sistem de comunicații global și securizat – INTERPOL administrează un sistem securizat de comunicații denumit I 24/7 care permite forțelor de poliție din statele membre să solicite, să pună la dispoziție și să acceseze date de interes polițienesc într-un mediu securizat. Acest sistem este extins continuu pentru a permite lărgirea accesului la serviciile oferite de Organizație. 2. Baze de date de interes polițienesc – INTERPOL a creat și administrează o paletă de baze de date conținând date de identificare ale persoanelor urmărite, impresiuni digitale, profiluri ADN, documente pierdute sau furate, autoturisme furate, opere de artă furate etc. De asemenea, Organizația diseminează informații despre persoanele suspecte și despre infracțiuni prin sistemul notițelor internaționale. Există 7 tipuri de notițe dintre care cea mai cunoscută este notița roșie, o solicitare internațională de arestare preventivă a unei persoane. 3. Suport operațional – INTERPOL are șase tipuri prioritare de criminalitate: corupție, droguri și criminalitate organizată, criminalitate economico – financiară și cybercriminalitatea, persoane urmărite, securitate publică și terorism și traficul de ființe umane. La nivelul Secretariatului General funcționează și un Centru de Comandă și Coordonare care poate oferi sprijin statelor membre care se confruntă cu situații de criză prin coordonarea schimburilor de informații și/sau prin asumarea unui rol de manager al situației de criză. 4. Pregătire – INTERPOL oferă sprijin în pregătirea forțelor de poliție și suport în crearea unor unități specializate de luptă împotriva criminalității. Scopul este creșterea capacității operaționale a polițiilor din statele membre în combaterea criminalității transfrontaliere și a terorismului. Aceste funcții de bază nu ar putea fi îndeplinite în absența a două condiții: încrederea pe care și-o acordă reciproc statele membre în ceea ce privește interesele comune în lupta împotriva criminalității, precum și implementarea și menținerea unui sistem de comunicații securizat. Din cele constatate în cadrul reuniunilor de lucru desfășurate atât la sediul Organizației cât și în România, din concluziile întâlnirii șefului Poliției Române cu Secretarul General al Organizației, precum și din datele deținute de Ministerul Administrației și Internelor se pot desprinde următoarele concluzii:
--	---

	1. România este singurul stat membru fondator al OIPC INTERPOL care nu este reprezentată la nivelul Secretariatului General. De menționat că România este și singurul stat european care nu este reprezentat. 2. Persoanele date în urmărire internațională de către autoritățile judiciare din România reprezintă circa 12% din totalul mondial al persoanelor date în urmărire ceea ce conduce la un volum semnificativ de date și informații procesate la nivelul Secretariatului General cu scopul de a facilita localizarea și aducerea lor în fața justiției. 3. Autoritățile de aplicare a legii din România sunt al treilea mare utilizator european al bazelor de date gestionate de Secretariatul General al OIPC Interpol, mai ales în condițiile în care acestea reprezintă un important aport operațional în demersul de securizare a frontierelor externe al Uniunii Europene și ale spațiului Schengen. 4. Cooperarea autorităților de aplicare a legii din România cu Secretariatul General al OIPC INTERPOL a cunoscut în ultima decadă o dezvoltare accentuată. Astfel, România a fost al doilea stat la nivel mondial (după Canada) care a implementat sistemul de comunicații eASF2 (2002), face parte din grupul celor 7 state europene implicate în dezvoltarea și testarea noului sistem de schimb de date și informații I-Link, a contribuit în mod decisiv la succesul mai multor operațiuni, cele mai importante fiind INFRA RED (urmăriți internațional) și OPSON (produse contrafăcute). De notat faptul că relațiile cu Secretariatul General au fost dezvoltate prin implicarea directă a Biroului Național Interpol și în cooperare cu alte autorități din spectrul de aplicare a legii din România - Garda Națională de Mediu, Agenția Națională Antidrog, Agenția Națională împotriva Traficului de Persoane, Agenția Națională Antidoping, Federația Română de Fotbal. 5. Secretariatul General regrupează ofițeri de poliție de la nivelul Statelor Membre ceea ce ar putea favoriza realizarea de către ofițerii de poliție români detașați a unor contacte bilaterale, îndeosebi pe spețe operative. Urmare a participării active a României în cadrul acestei organizații a apărut oportunitatea promovării ofițerilor de poliție la Interpol, pe posturi de experți detașați. Detașarea ofițerilor de poliție la Interpol, ca și contribuție suplimentară la această organizație internațională este necesară și
--	---

benefică pentru România și trebuie să devină o prioritate. Acest lucru va facilita, pe de o parte, accesul la funcții strategice și de vizibilitate la Interpol, iar pe de altă parte, ar genera o creștere semnificativă a capacității administrației publice din România.

Detașarea funcționarilor publici, ca instituție juridică, este reglementată de art.89 din Legea nr.188/1999 privind statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și constituie o modalitate de modificare a raporturilor de serviciu care se dispune în interesul autorității sau instituției publice în care urmează să își desfășoare activitatea funcționarul public, pentru o perioadă de cel mult 6 luni. În cursul unui an calendaristic un funcționar public poate fi detașat mai mult de 6 luni numai cu acordul său scris. Legea nr.188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede de asemenea și faptul că detașarea se poate dispune dacă pregătirea profesională a funcționarului public corespunde atribuțiilor și responsabilităților funcției publice, cu respectarea categoriei, clasei și gradului profesional al funcționarului public.

După cum rezultă din dispozițiile legale menționate, în legislația privind funcția publică și funcționarii publici detașarea este permisă numai pentru îndeplinirea unei alte funcții care implică exercițiul puterii sau autorității publice în înțelesul Legii nr.188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referindu-se implicit numai la funcții din cadrul autorităților și instituțiilor publice din România.

Legea nr.360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, stabilește faptul că polițistul poate fi delegat, detașat ori transferat, potrivit normelor de competență aprobate prin ordin al ministrului administrației și internelor, în condițiile legii [art. 47 alin. (1)] însă și aceste dispoziții vizează funcții din cadrul autorităților și instituțiilor publice din România.

În considerarea aspectelor precizate, apare drept necesară reglementarea statutului juridic al ofițerilor de poliție detașați la Interpol printr-un act normativ special, în care să fie stabilite raporturile juridice dintre personalul detașat și Ministerul Administrației și Internelor, gestionarea raporturilor de serviciu ale ofițerilor de poliție în perioada detașării, precum și la momentul reluării activității, precum și drepturile de care beneficiază în țară pe perioada detașării.

În concluzie, deși în conținutul reglementărilor specifice Interpol se utilizează termenul detașare (secondment), constatăm că în legislația națională această instituție implică un regim juridic distinct. Lipsa unei reglementări referitoare la detașarea la organizații internaționale

(excepție făcând situația detașării experților naționali la instituțiile și organismele Uniunii Europene, în condițiile Legii nr.105/2012), care să asigure acoperirea situațiilor juridice vizate creează necesitatea elaborării unui proiect de act normativ care să reglementeze regimul juridic aplicabil detașării ofițerilor de poliție, ca și contribuție suplimentară la Interpol.

La momentul actual nu există o soluție juridică cu privire la problematica detașării ofițerilor de poliție la Interpol, ceea ce determină instituirea unei reglementări în acest context. Această situație poate conduce la nerespectarea angajamentelor asumate de România în calitate sa de stat membru al Interpol și poate avea repercusiuni asupra imaginii externe. În aceste condiții, este necesară consolidarea capacității administrative de gestionare a resurselor umane, creându-se în acest fel premisele îndeplinirii angajamentelor României asumate ca stat membru al Interpol.

În toate documentele consultate se constată disponibilitatea și chiar solicitările repetate ale Secretariatului General de reprezentare a României la nivelul Interpol prin detașarea de personal competent în vederea dezvoltării dialogului bilateral și a amplificării cooperării polițienești.

În ceea ce privește regulile de detașare, desfășurare a activității, inclusiv misiuni internaționale, nivel recomandat de salarizare, standarde și indicatori de evaluare a activității acestea fac obiectul reglementărilor interne Interpol. Astfel, Manualul Personalului Interpol stabilește subordonarea exclusivă a ofițerului detașat (cap. I – Îndatoriri și obligații), procedura de recrutare, numire, avansare internă, nivelul recomandat de salarizare (Cap. II – Recrutarea și numirea în post), drepturile personalului pe timpul misiunilor desfășurate în interesul Interpol (Cap. VI – Cheltuieli de călătorie și misiune). De asemenea sistemul de evaluare a performanțelor este obiectul reglementării Interpol nr. 2006.04.

Obligațiile ce revin în sarcina statului trimițător sunt reglementate de documentele interne ale OIPC Interpol (pct. 2 – 9 din Condițiile de secundare), după cum urmează:

A. Salarizare

Nivelul de salarizare trebuie să permită ofițerului de poliție detașat (secondat) la Interpol cât și membrilor de familie ai acestuia condiții adecvate de trai la locul de desfășurare al activității.

B. Asigurări sociale, contribuții sociale și la sistemul de pensii și alocații familiale

La momentul secundării, statul trimițător se obligă la plata, pentru

ofițerul de poliție detașat la Interpol și membrii de familie ai acestuia, la plata asigurărilor medicale, asigurărilor de sănătate precum și a contribuțiilor la fondul de pensii. Aceste asigurări ar trebui să poată fi extinse cu acordul statului trimițător și asupra misiunilor pe care ofițerul secondat le execută în numele organizației în cadrul altor organizații interguvernamentale, dacă există un acord prealabil, în conformitate cu prevederile art. 14.1 din manualul personalului. Statul trimițător trebuie să facă dovada îndeplinirii acestor condiții anterior ocupării postului de către ofițerul de poliție detașat.

C. Cheltuieli de transport

Toate cheltuielile de transport legate de prezentare/retragerea de la post vor fi acoperite de statul trimițător.

D. Plăți efectuate de către Organizație

Ofițerii de poliție detașați (secondați) care nu sunt cetățeni ai statului în care-și desfășoară activitatea sau care nu sunt rezidenți ai acestuia în ultimii trei ani vor beneficia de o compensație lunară de expatriere pentru o durată de maxim 6 ani.

E. Durata detașării

Durata detașării (secondării) este de 3 ani. Secretarul General al Organizației poate prelungi această durată, cu acordul statului trimițător, cu încă trei ani. În mod normal durata detașării (secondării) nu ar trebui să depășească 6 ani.

F. Program de lucru și concedii de odihnă

Programul normal de lucru săptămânal este de 37½ ore, excluzând pauza de masă zilnică de 45 de minute. Ofițerii de poliție detașați (secondați) au dreptul la două zile și jumătate lucrătoare de concediu de odihnă pentru fiecare lună. Aceștia nu au dreptul să execute decât acel concediu de odihnă generat în timpul serviciului pentru Organizație.

G. Îndatoriri, drepturi și privilegii

În conformitate cu art. 30 din Constituția Interpol, statul trimițător nu are dreptul să transmită instrucțiuni ofițerului de poliție detașat (secondat) la Interpol și va respecta caracterul exclusiv internațional al activității Organizației. Ofițerii de poliție detașați (secondați) la Interpol se află sub autoritatea Secretarului General, în fața căruia sunt responsabili de îndeplinirea sarcinilor conferite. Aceștia vor respecta Manualul Personalului, Regulile Organizației și orice ordin de personal emis de Secretarul General. La începutul activității, ofițerii de poliție detașați (secondați) vor semna o declarație de loialitate față de Interpol. Aceștia se vor bucura de privilegiile, imunitățile și facilitățile la care au dreptul prin acordurile internaționale încheiate de

		organizație sau prin dreptul intern al statului trimițător. Costurile generate de detașarea (secondarea) unui ofițer de poliție nu pot fi deduse din contribuția anuală a statului trimițător.
2	Schimbări preconizate	Demersul de asigurare a unei contribuții suplimentare a României la Interpol se circumscrie cadrului general de creștere a capacității operaționale a autorităților de aplicare a legii din România în contextul participării active și afirmării acestora la efortul de combatere a criminalității organizate și terorismului la pe plan mondial. Prin acest proiect se propune ca această contribuție suplimentară a României să se materializeze prin detașarea ofițerilor de poliție la Interpol. Prin crearea cadrului juridic necesar asigurării contribuției suplimentare a României la nivelul acestei organizații internaționale se vor crea premisele unei implicări directe, nemijlocite a autorităților române de aplicare a legii în proiectele INTERPOL, asigurându-se în același timp și un potențial de reprezentare ridicat în relațiile cu autoritățile similare de pe teritoriul altor state, reprezentate la nivelul Secretariatului General al OIPC Interpol. De asemenea, se creează premisele dezvoltării dialogului bilateral și amplificării cooperării polițienești atât din prisma asigurării unui acces mai larg la datele și informațiile vehiculate, stocate și interpretate la nivelul Secretariatului General cât și, în concret, în rezolvarea unor situații operative deosebite ce implică participarea și cooperarea altor autorități de aplicare a legii decât cele de pe teritoriul național. Nu în ultimul rând, detașarea unor ofițeri de poliție la nivelul Interpol pentru ocuparea unor funcții de conducere asigură un real beneficiu de imagine pentru România. Având în vedere situația prezentată, precum și prevederile actelor normative menționate mai sus, proiectul de act normativ are în vedere următoarele aspecte: - asigurarea unei contribuții suplimentare a Interpol, prin detașarea ofițerilor de poliție. Justificarea necesității detașării de personal al Ministerului Administrației și Internelor, din corpul ofițerilor de poliție, rezidă din următoarele considerente: pe de o parte însăși denumirea este de „<i>seconded officer</i>”, pe de alta parte nivelul de studii necesar postului este de studii superioare, se solicită cunoașterea a cel puțin unei limbi străine dintre limbile oficiale Interpol (engleză, franceză, spaniolă, arabă/ cunoașterea celei de-a doua reprezentând un avantaj), activitatea presupune și reprezentare externă a intereselor

organizației, susținerea de prelegeri, discursuri etc.

- abilitarea ministrului administrației și internelor de a dispune detașarea ofițerilor de poliție la Interpol, în funcție de resursele financiare aprobate prin bugetul Ministerului Administrației și Internelor, pentru o perioadă de timp determinată potrivit cerințelor Interpol;

- condiționarea detașării de selectarea ofițerului de poliție de către Interpol și de acordul persoanei vizate;

- stabilirea drepturilor de care beneficiază ofițerii de poliție detașați la Interpol, prin asimilarea sub aspect al salarizării cu atașatii de afaceri interne. Această asimilare are în vedere nivelul recomandat de salarizare potrivit reglementărilor interne Interpol („*salary scales*”). Este luat în considerare nivelul pentru anul 2012, gradul 5, nivel 1, pentru Lyon (sediul Interpol) al cărui cuantum este de 3.411 euro;

- obligațiile Ministerului Administrației și Internelor, precum și ale ofițerului de poliție detașat la Interpol;

- gestionarea raporturilor de serviciu ale ofițerilor de poliție în perioada detașării, precum și la momentul reluării activității.

Ținând seama de următoarele considerente:

- avantajele operaționale aduse de asigurarea contribuției României prin detașarea unor ofițeri de poliție la această organizație internațională, în condițiile în care persoanele date în urmărire internațională de către autoritățile judiciare din România reprezintă circa 12% din totalul mondial al persoanelor date în urmărire ceea ce conduce la un volum semnificativ de date și informații procesate la nivelul Secretariatului General al Interpol cu scopul de a facilita localizarea și aducerea lor în fața justiției;

- necesitatea identificării urgente a unei soluții legislative care să permită trimiterea unor ofițeri de poliție la nivelul Organizației Internaționale de Poliție Criminală – INTERPOL în condițiile în care este pentru prima dată când Secretariatul General a nominalizat, în urma unui proces de selecție desfășurat la nivelul Organizației, un ofițer de poliție pentru ocuparea unei funcții la nivelul Secretariatului General;

Se impune adoptarea de urgență a unor măsuri de ordin legislativ care să asigure contribuția suplimentară a României prin detașarea la Interpol a ofițerilor de poliție în caz contrar existând consecințe grave asupra reprezentării intereselor României la nivel internațional dar și asupra gestionării activității de cooperare polițienească internațională, elemente care vizează interesul public și constituie o situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată.

		De asemenea, în cazul neadoptării acestui proiect de act normativ sub forma ordonanței de urgență se preconizează și următoarele consecințe negative: - crearea unui deserviciu de imagine autorităților române de aplicare a legii și implicit Ministerului Administrației și Internelor prin imposibilitatea stabilirii cu celeritate a unei soluții legale pentru asigurarea detașării, la nivelul OIPC Interpol, a unor ofițeri de poliție români, în condițiile unei comunicări oficiale punctuale a Secretariatului General al Interpol cu privire la selecționarea unui ofițer de poliție român la nivelul Secretariatului General al Interpol pentru a îndeplini o funcție cu atribuții funcționale de coordonare a managementului datelor și informațiilor, care să fie detașată la Interpol în perioada imediat următoare; - pierderea oportunității creării și menținerii unui beneficiu de imagine în favoarea României, prin implicarea directă și la un nivel internațional a instituției în eforturile europene și internaționale de combatere a criminalității transfrontaliere și de creare a unui spațiu comun de libertate, securitate și justiție; - neexploatarea completă a posibilităților oferite de Secretariatul General al OIPC Interpol, România fiind unul dintre cei mai mari beneficiari ai instrumentelor informaționale puse la dispoziție de organizație, detașarea unor ofițeri de poliție creând premisele unei mai bune utilizări a resurselor OIPC Interpol pentru realizarea intereselor de siguranță publică atât ale organizației cât și ale României; - România ar rămâne singurul stat fondator și singurul stat membru al Uniunii Europene care nu asigură o participare prin personal specializat la nivelul OIPC Interpol. Promovarea acestui proiect sub forma ordonanței de urgență este generată de solicitarea Secretariatului General al Interpol de a detașa doar un singur ofițer de poliție la Interpol, detașarea ulterioară a altor ofițeri de poliție fiind de asemenea condiționată de îndeplinirea cumulativă a două cerințe: - selecționarea de către Interpol; - decizia ministrului administrației și internelor în funcție de resursele financiare aprobate.
3	Alte informații	Nu este cazul

Secțiunea a 3-a
Impactul socio-economic al proiectului de act normativ

1	Impactul macroeconomic	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
1 1	Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
2	Impactul asupra mediului de afaceri	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3	Impactul social	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
4	Impactul asupra mediului	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5	Alte informații	Nu este cazul.

Secțiunea a 4-a
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

Indicatori		Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
		2012	2013	2014	2015	2016	
1.		2.	3.	4.	5.	6.	7.
1.	Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus din care:	-	-	-	-	-	-
	<i>a) buget de stat, din acesta:</i>	-	-	-	-	-	-
	(i) impozit pe profit	-	-	-	-	-	-
	(ii) impozit pe venit	-	-	-	-	-	-
	<i>b) bugete locale:</i>	-	-	-	-	-	-
	(i) impozit pe profit	-	-	-	-	-	-

	<i>c) bugetul asigurărilor sociale de stat:</i>	-	-	-	-	-	-
	(i) contribuții de asigurări	-	-	-	-	-	-
2.	Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus din care:						
	<i>a) buget de stat, din acesta:</i>						
	(i) cheltuieli de personal	-	-	-	-	-	-
	(ii) bunuri și servicii	-	-	-	-	-	-
	<i>b) bugete locale:</i>	-	-	-	-	-	-
	(i) cheltuieli de personal	-	-	-	-	-	-
	(ii) bunuri și servicii	-	-	-	-	-	-
	<i>c) bugetul asigurărilor sociale de stat :</i>	-	-	-	-	-	-
	(i) cheltuieli de personal	-	-	-	-	-	-
	(ii) bunuri și servicii	-	-	-	-	-	-
3.	Impact financiar, plus/minus din care:						
	a) buget de stat	-	-	-	-	-	-
	b) bugete locale	-	-	-	-	-	-
4.	Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare	-	-	-	-	-	-
5.	Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare	-	-	-	-	-	-
6.	Calcul detaliate privind fundamentarea	Întrucât pe termen scurt nu se realiza o previzionare exactă a efortului bugetar pe care-l implică acest proiect de act normativ, având în vedere multitudinea variabilelor care					

	modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare	trebuie luate în calcul, cum ar fi: bugetul aprobat MAI, prioritățile de finanțare, numărul persoanelor selectate, durata detașării și numărul de angajați pe posturile rămase vacante, nu se poate realiza completarea rubricilor cuprinse la pct. 1-5 din Secțiunea a IV-a.
7.	Alte informații	Situația impactului financiar (a cheltuielilor bugetare generate) pentru un ofițer de poliție, care urmează a fi detașat la Interpol, este după cum urmează: 1. cheltuieli cu salariul în valută similar atașărilor de afaceri interne, indemnizație lunară în valută pentru soția aflată în întreținere permanentă în străinătate, precum și indemnizație lunară în valută pentru un copil minor aflat în întreținere: - salariul în valută: = 2705 Euro x 4,5 lei x 12 luni = 146.070 lei; - indemnizație lunară în valută soție = 676 Euro x 4,5 lei x 12 luni = 36.504 lei; - indemnizație lunară în valută pentru 1 copil minor aflat în întreținere permanentă în străinătate = 154 Euro x 4,5 lei x 12 luni = 8.316 lei. Total = 190.890 lei 2. cheltuieli de chirie, întreținere a locuinței, transport la instalare/retragere a ofițerului, cheltuieli transport bagaje personale: - Cheltuieli cu chiria = 1900 Euro x 4,5 lei x 12 luni = 102.600 lei; - Întreținere locuință = 150 Euro x 4,5 lei x 12 luni = 8.100 lei; - Transport instalare/retragere = 2000 Euro x 2 x 4,5 lei = 18.000 lei; - Transport bagaje (250 kg) = 500 Euro x 2 x 4,5 lei = 4.500 lei. Total = 133.200 lei 3. cheltuieli cu contribuțiile sociale obligatorii prevăzute de dispozițiile legale în vigoare pentru angajator și angajat, soția care îl însoțește:

		- C.A.S.Individual = 445 lei (polițist) + 217 (soț/soție); - C.A.S.S.Individual = 233 lei (polițist) - C.A.S.Unitate = 1.305 lei (polițist) + 431 (soț/soție) - C.A.S.S.Unitate = 220 lei (polițist). Total = 2.851 lei TOTAL GENERAL = 326.941 lei Ministerul Administrației și Internelor asigură cheltuielile aferente detașării ofițerilor de poliție la Interpol, cu încadrarea în bugetul aprobat. Prin raportare la salariul în valută ce urmează a fi acordat ofițerului de poliție detașat la Interpol (2705 Euro), precizăm faptul că în cazul celei mai mici funcții de execuție pentru personalul Interpol nivelul de salarizare conform grilei de salarizare de la nivelul Interpol, aplicabil pentru Franța (sediul Interpol de la Lyon) este de 3411 Euro. Menționăm că suma de 3411 Euro reprezintă salariul minim acordat de Interpol pentru propriul personal, valoarea maximă pentru funcții de execuție fiind de 8370 Euro. Având în vedere o evaluare preliminară, venitul lunar acordat unui ofițer de poliție detașat la Interpol, este reprezentat de: - 2705 Euro salariu în valută; - 600 Euro - contravaloare chirie estimată în funcție de spațiul locativ la care are dreptul o persoană în condițiile legii, - 150 Euro - întreținere locuință, context în care venitul lunar al persoanei vizate (3455 Euro) ar atinge pe de o parte nivelul minim recomandat de Interpol cât și nivelul minim de salarizare al personalului organizației. Apreciem că acest aspect este esențial din punct de vedere al înlăturării unor riscuri profesionale cât și asigurării unui statut adecvat pentru personalul detașat la Interpol.
--	--	--

Secțiunea a 5-a
Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

1	Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții	Nu este cazul
2	Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	Nu este cazul
3	Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Nu este cazul
4	Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Nu este cazul
5	Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Nu este cazul
6	Alte informații	Nu este cazul.

Secțiunea a 6-a
Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

1	Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
2	Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	

3	Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Nu este cazul.
4	Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente.	Nu este cazul.
5	Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Proiectul de act normativ a fost avizat favorabil de Consiliul Legislativ nr.944/2012.
6	Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ		
1	Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	Transparența proiectului de act normativ a fost asigurată potrivit dispozițiilor Legii nr.52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, cu completările ulterioare. În cadrul acestei proceduri de transparență decizională, a fost transmisă

		Ministerului Administrației și Internelor o propunere de modificare formulată de Asociația PROVITAP. Propunerea a fost analizată în mod riguros la nivelul MAI, context în care a rezultat faptul că este nejustificată și nu poate fi luată în considerare.
2	Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Nu este cazul
3	Alte informații	Nu este cazul
<i>Secțiunea a 8-a</i> <i>Măsuri de implementare</i>		
1	Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autorităților administrației publice centrale și/sau locale – înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Nu se înființează noi organisme sau instituții
2	Alte informații	Nu este cazul.

Față de cele prezentate, a fost promovată prezenta Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului privind asigurarea unei contribuții suplimentare a României la nivelul Organizației Internaționale de Poliție Criminală – INTERPOL prin detașarea ofițerilor de poliție.

PRIM-MINISTRU

VICTOR - VIOREL PONTA

